

DECIZIE
Nr. ■ BO2011_0065
Data: ■.2011

Prin contestația nr. ■/22.12.2010, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ■/22.12.2010, depusă de SC ■ SRL, cu sediul în ■, CUI ■, privind procedura de cerere de oferte pentru atribuirea contractului de servicii de publicitate în cadrul proiectului MONINSERT – "Monitorizarea inserției profesionale a absolvenților de învățământ tehnic și profesional, nivel 1 și nivel 2 – POSDRU/90/2.1/S/56514", cod CPV 79341000-0, cu data de deschidere a ofertelor 17.12.2010, organizată de ■, cu sediul în ■, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea actului de evaluare a ofertelor și de stabilire a rezultatului procedurii de atribuire, precum și reevaluarea ofertelor.

Prin contestația înregistrată la consiliu cu nr. ■/22.12.2010, depusă de SC ■ SA, cu sediul în ■, CUI ■, privind aceeași procedură de cerere de oferte organizată de ■, contestatoarea a solicitat anularea comunicării rezultatului procedurii nr. ■/20.12.2010 și obligarea autorității la reluarea procedurii.

Pentru soluționarea contestațiilor, având în vedere că acestea au fost formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, consiliul a procedat la conexasia lor, în conformitate cu dispozițiile art. 273 al. (1) din OUG 34/2006.

În baza legii și a documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

În temeiul art. 278 al. (2) din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, admite contestațiile SC ■ SRL nr. ■/22.12.2010 și SC ■ SA, în contradictoriu cu ■, anulează raportul procedurii nr. ■/20.12.2010 și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea întocmai a documentației de atribuire și a legislației în vigoare privind achizițiile publice, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii prezentei decizii.

În baza aceleiași teme legal anulează adresele autorității contractante de comunicare către ofertanți a rezultatului procedurii și obligă autoritatea să le comunice rezultatul acesteia, după reevaluarea ofertelor, cu respectarea cap. V din ordonanța de urgență evocată.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 al. (1) și (3) din OUG 34/2006. Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de zece zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 266 al. (1) din OUG 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze contestațiile de față, depuse de SC ■ SRL și SC ■ SA.

SC ■ SRL învederează că, prin adresa nr. ■/20.12.2010, autoritatea i-a respins oferta ca inacceptabilă întrucât:

1) conform fișei de date a achiziției, operatorii economici trebuiau să depună certificat de atestare fiscală în original, iar certificatul depus de SC ■ SRL era în copie legalizată.

Petenta arată că direcția locală de finanțe publice emite lunar maximum două certificate originale, în condițiile în care petenta participă lunar la 8-10 licitații. În consecință, nu putea participa la toate licitațiile cu documente în original. Este discriminatoriu faptul că autoritatea contractantă nu recunoaște valabilitatea unei copii legalizate, care are aceeași valoare juridică ca și un document original.

2) autoritatea contractantă a solicitat la cap. VI.6 Modul de prezentare a propunerii financiare: "propunerea financiară va fi exprimată în lei și euro, la cursul BNR din 10.12.2010, conform formularului de ofertă formular nr. 7, care va fi însoțit de formularul 7a - centralizator de prețuri".

Contestatoarea recunoaște că oferta centralizatoare a fost exprimată numai în lei, întrucât în formularul 7a - centralizator de prețuri, solicitat de autoritatea contractantă, aceasta a impus exprimarea prețurilor în lei. Cu toate acestea, împărțirea sumei de 12.417,44 lei la 4,2929 lei/euro este o simplă operațiune matematică, nerelevantă în condițiile în care contractul se va derula numai în lei.

Criteriul de atribuire stabilit este "prețul cel mai scăzut", iar prețul din oferta sa este de 3 ori mai mic decât cel al ofertantului declarat câștigător.

3) conform fișei de date a achiziției, ofertanții avea obligația de a numerota, ștampila și de a semna fiecare pagină a ofertei, precum și de a anexa un opis al documentelor prezentate.

Autoritatea invocă că nu s-a depus un opis al documentelor solicitate, însă plicul cu documentația transmisă a conținut și opisul solicitat, fapt probat și de procesul-verbal al ședinței de deschidere a ofertelor, în care nu se face mențiune referitoare la lipsa opisului.

În plus, lipsa opisului este un viciu de formă, care putea fi remediat prin solicitarea completării documentelor și în niciun caz nu conduce la declararea ofertei ca inacceptabilă.

Se adaugă că, dacă autoritatea dorea să evalueze în mod transparent ofertele, în conformitate cu HG 925/2006, art. 36 ind. 1, avea obligația să solicite clarificări privind fundamentarea economică a ofertei, întrucât aceasta s-a situat sub 85% din bugetul alocat.

În contestația secundă, ofertanta SC ■ SA arată că a depus în copie legalizată certificatele solicitate de autoritate în original, cu valoare de documente originale.

De asemenea, întrucât în fișa de date a achiziției autoritatea a solicitat ca operatorii economici să prezinte certificat constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului din care să reiasă că au în obiectul de activitate activitatea cod CAEN 1812 "Alte activități de tipărire n.c.a.", SC ■ SA a depus, în copie legalizată, certificatul constatator în care se menționează la cap. 7 - Domenii de activitate - Activități secundare, cod CAEN 1812 "Alte activități de tipărire n.c.a."

Prin urmare, în mod neîntemeiat oferta a fost respinsă de autoritate.

Cu adresa nr. ■/27.12.2010, înregistrată la consiliu cu nr. ■/28.12.2010, ■ înștiințează consiliul că, în fișa de date a achiziției s-a solicitat operatorilor economici, ca cerință obligatorie, depunerea certificatului de atestare fiscală privind impozitele și taxele la bugetul local și de stat în original, însă SC ■ SRL a depus certificatele în copie legalizată.

Totodată, SC ■ SRL n-a prezentat în cadrul formularului de ofertă valoarea exprimată în euro, astfel cum s-a solicitat în fișa de date a achiziției. De asemenea, conform aceleiași fișe: "Ofertanții au obligația de a numerota, ștampila și de a semna

fiecare pagină a ofertei, precum și de a anexa un opis al documentelor prezentate", însă oferta SC ■ SRL n-a fost însoțită de opis și nu a fost semnată, ștampilată și numerotată de către reprezentantul legal al societății.

Comisia de evaluare a hotărât declararea ofertei SC ■ SRL ca fiind inacceptabilă, conform art. 36 lit. b) din HG 925/2006: "Oferta este considerată inacceptabilă în următoarele situații: b) a fost depusă de un ofertant care nu îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele de calificare stabilite în documentația de atribuire, sau nu a prezentat conform art. 11 al. (4)-(5), documente relevante în acest sens".

Cu adresa nr. ■/27.12.2010, înregistrată la consiliu cu nr. ■/28.12.2010, autoritatea susține că aprecierile din contestația SC ■ SA sunt nefondate. Astfel, ofertanta respectivă a depus certificatele solicitate în copie legalizată, nu în original.

Suplimentar, în fișa de date autoritatea a prevăzut ca cerință obligatorie depunerea certificatului constatator emis de ORC pentru cod CAEN 1812 - "Alte activități de tipărire n.c.a.", iar certificatul adus de SC ■ SA consemnează codul CAEN 1811 - "Tipărirea ziarelor". Potrivit fișei: "Ofertanții care nu au obiectul de activitate corespunzător obiectului contractului vor fi descalificați de la procedura de achiziție publică".

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, consiliul reține că, prin invitația de participare nr. ■, publicată în SEAP la ■.12.2010, autoritatea contractantă a inițiat o procedură de cerere de oferte în vederea achiziționării de servicii de publicitate în cadrul proiectului MONINSERT - "Monitorizarea inserției profesionale a absolvenților de învățământ tehnic și profesional, nivel 1 și nivel 2 - POSDRU/90/2.1/S/56514", cod CPV 79341000-0. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP alături de invitația de participare.

La procedură au fost depuse cinci oferte, între care și cele ale SC ■ SRL și SC ■ SA, care au fost respinse ca inacceptabile de către autoritate prin raportul procedurii nr. ■/20.12.2010, măsură împotriva căreia SC ■ SRL și SC ■ SA au formulat contestațiile aflate în analiza consiliului.

Din cuprinsul raportului antemenționat se observă că autoritatea a respins oferta SC ■ SRL întrucât ofertanta nu a prezentat certificatele de atestare fiscală în original, ci în copie legalizată, a exprimat prețul ofertei doar în lei, nu și în euro, și nu a inclus în ofertă un opis al documentelor pe care le

cuprinde oferta, care nici nu au fost semnate, ștampilate și numeroate pe fiecare pagină.

Niciunul dintre motivele expuse de autoritatea contractantă nu poate fi reținut de consiliu pentru respingerea ofertei petentei. Astfel, în privința certificatelor de atestare fiscală, autoritatea a ignorat forța probantă a copiilor legalizate de notarul public, forță echivalentă cu a înscrisurilor originale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată în numeroase cauze similare, relevante fiind, de pildă:

a) decizia civilă nr. 408/30.01.2009, în care Curtea de Apel Cluj, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, a statuat:

În motivarea plângerii petenta arată că a participat la licitație și că oferta sa a fost declarată inacceptabilă și respinsă de către autoritatea contractantă, din cauza faptului că petenta a inclus în ofertă o copie legalizată a certificatului constatator emis de ORC și nu certificatul constatator în original.

Cu privire la valabilitatea copiei legalizate a certificatului constatator emis de către ORC, Curtea constată că, potrivit art. 93 din Legea 36/1995, notarul public eliberează copii legalizate de pe înscrisurile originale prezentate de părți, după confruntarea copiei cu originalul. În cauză, notarului public care a realizat legalizarea i s-a prezentat originalul actului, iar acesta a procedat la confruntarea originalului cu copia.

În condițiile Legii 36/1995, în cazul legalizării copiei, notarul public determină concordanța între originalul prezentat spre vedere de către parte și copia ce urmează să fie legalizată. Prin această operațiune de legalizare, copia legalizată are valoarea unui original, putând fi folosită ca atare.

Actul depus de către petentă are, deci, valență de act original, conformitatea lui cu actul emis de către registrul comerțului fiind confirmată de notarul public.

Autoritatea contractantă în mod greșit a stabilit că petenta nu a îndeplinit acest criteriu de calificare;

b) decizia civilă nr. 713/19.02.2009 în care Curtea de Apel Cluj, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, a statuat:

Se reține că, în mod greșit autoritatea contractantă a declarat inacceptabilă oferta petentei, cu motivul că nu a prezentat, ca document de calificare solicitat în mod obligatoriu, în original, certificatul constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului.

În fapt, societatea a obținut acest document și, întrucât participa concomitent la o altă procedură, s-a prezentat în fața notarului public și a obținut o copie legalizată de pe acest înscris original, copie pe care a depus-o la autoritate. Autoritatea a făcut abstracție de natura juridică a copiei legalizate la notarul public și de efectele pe care aceasta le produce, din perspectiva acestei entități neexistând vreo diferență între o copie legalizată și o simplă copie.

Notarul public legalizează copii de pe înscrisurile originale prezentate de părți, după confruntarea copiei cu originalul, potrivit art. 93 din Legea 36/1995, ceea ce semnifică o certificare a autenticității acestora, copiile astfel legalizate având aceeași valoare juridică cu un original. Astfel, conform art. 4 din Legea 36/1995, „actul îndeplinit de notarul public purtând și sigiliul și semnătura acestuia este de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege”.

Procedând la respingerea ofertei petentei s-a reținut în mod greșit că societatea nu a depus un act original, cum se cerea, ci o copie a acestuia, astfel că, în baza celor de mai sus și având în vedere că, între timp, contractul de achiziție publică a fost încheiat, în temeiul art. 285 al. (3) din ordonanță instanța constată că raportul procedurii întocmit de autoritate încalcă legislația în materia achizițiilor publice, ceea ce-i dă dreptul contestatoarei, ca parte vătămată, la despăgubiri;

c) decizia civilă nr. 1571/14.12.2009, în care Curtea de Apel Timișoara, Secția contencios administrativ și fiscal, a statuat:

În ceea ce privește îndeplinirea cerinței de depunere a certificatului de atestare fiscală privind plata impozitelor și taxelor către bugetul general de stat în original, a certificatului de atestare fiscală privind plata taxelor și impozitelor locale în original și a cazierului fiscal în original, Consiliul a constatat că ofertanta petentă a depus respectivele documente, însă în copie legalizată. Consiliul a stabilit că acest fapt nu poate constitui un motiv de respingere a ofertei, deoarece documentele în discuție, în copie legalizată, demonstrează îndeplinirea condiției de calificare – scopul pentru care s-au solicitat certificatele în cauză.

Reținând cele expuse, prin raportare la prevederile legale, Curtea va respinge plângerea ca neîntemeiată.

Analizând documentele prezentate și susținerile părților, consiliul stabilește că în cauză au relevanță dispozițiile art. 177 al. (2) din OUG 34/2006, conform cărora ofertanții au dreptul

de a prezenta, în scopul demonstrării îndeplinirii anumitor cerințe, orice alte documente echivalente, față de care autoritatea contractantă are dreptul de a solicita, dacă se consideră necesar, clarificări sau completări. De asemenea, sunt relevante și următoarele norme din HG 925/2006:

- art. 7: "Criteriile de calificare și selecție [...] au ca scop demonstrarea potențialului tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare";

- art. 11 al. (2): "*Documentele solicitate nu trebuie să limiteze posibilitatea ofertantului/candidatului de a demonstra îndeplinirea criteriilor de calificare și prin alte mijloace, în măsura în care acestea pot fi considerate edificatoare de către autoritatea contractantă.*"

Autoritatea n-a luat în considerare aceste dispoziții normative, mărginindu-se să argumenteze că documentele nu au fost depuse în original. Pe de altă parte, cerințele prezentării certificatelor în original nu trebuie interpretată în abstract sau formal (există sau nu certificate în original), ci în concret, ținându-se seama că are ca unic scop verificarea posibilității ofertanților de a executa contractul. Astfel fiind și raportat la normele legale precitate, prin documentele depuse la autoritatea contractantă în copie legalizată se constată că SC ■ SRL a dovedit lipsa datoriilor la bugetele publice, iar respectivele documentele sunt echivalente celor originale, până la proba contrarie.

În măsura în care aprecia că există un risc privind situația faptică sau valabilitatea anumitor documente, pe care nu dorea să și-l asume, în baza art. 78 teza I din HG 925/2006 autoritatea contractantă avea obligația legală să clarifice acest aspect anterior considerării admisibilității sau inadmisibilității ofertei.

Consiliul apreciază că respingerea ofertei de către autoritatea contractantă pentru neindicarea echivalentului în euro a prețului ofertei în lei este rezultatul unui abuz de drept și al greșitei interpretări a dispozițiilor legale.

Abuzul de drept provine din aspectul că autoritatea contractantă nu a manifestat un minim rol activ în calcularea valorii în euro a ofertei, operațiune matematică ce nu îi lua mai mult de două minute, sau măcar nu a cerut clarificări petentei

pentru a stabili respectiva valoare, comportament care reflectă în fapt teoria excesului de putere din materia dreptului administrativ - *"Exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor reprezintă un exces de putere"* [art. 2 lit. m) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004]. Nu este nici legală și nici firească respingerea unei oferte pentru o omisiune minoră, ușor de remediat, mai cu seamă că, în speță, oferta petentei avea și prețul cel mai scăzut.

Această explicație rămâne valabilă și pentru respingerea abuzivă a ofertei pe considerentele formale ale lipsei opisului, nenumotării și nesemnării paginilor. Aceste considerente nu au nimic în comun cu dovedirea capacității ofertantului de a îndeplini contractul licitat și nu constituie nici cerințe minime de calificare relevante în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit, cum prescriu normele art. 7 și 8 din HG 925/2006. Totodată, autoritatea a interpretat greșit sensul art. 80 al. (3) din aceeași hotărâre - *"viciile de formă reprezintă acele erori sau omisiuni din cadrul unui document a căror corectare/completare este susținută în mod neechivoc de sensul și de conținutul altor informații existente inițial în alte documente prezentate de ofertant sau a căror corectare/completare are rol de clarificare sau de confirmare, nefiind susceptibile de a produce un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire"* - care acoperă și situația cum este cea de față, întrucât semnarea formularului de ofertă implică și asumarea celorlalte documente pe care le cuprinde oferta. Orice ofertant își depune oferta cu scopul de a câștiga contractul pentru care intră în competiție, iar nu în scopul de a-i fi respinsă pentru că nu a numerotat paginile sau nu are opis.

De altminteri, oricât de formalist sau forțat ar fi interpretat art. 36 al. (1) lit. b) din hotărârea precitată, el nu îi este incident ofertei petentei pentru argumentele evocate de autoritate.

Deosebit de util a semnalat aici sunt și cele reținute de Tribunalul de Primă Instanță de la Luxemburg în hotărârea sa din 10.12.2009, cauza T-195/08, Antwerpse Bouwwerken NV împotriva CE, pct. 56 și 57:

56. Aceasta este situația în special atunci când textul unei oferte este redactat în mod ambiguu, iar împrejurările cauzei, despre care autoritatea are cunoștință, arată că este probabil

ca ambiguitatea să poată fi explicată în mod simplu și să poată fi ușor îndepărtată. În principiu, într-un astfel de caz, este contrar principiului buneii administrări ca această ofertă să fie respinsă de autoritate fără ca aceasta să își exercite posibilitatea de a solicita precizări. A i se recunoaște, în asemenea împrejurări, o putere discreționară absolută ar fi contrar principiului egalității de tratament (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2002, Tideland Signal/Comisia, T-211/02, pct. 37 și 38).

57. Mai mult, principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite (Hotărârea Curții din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96, pct. 60). Acest principiu impune autorității contractante, atunci când aceasta se confruntă cu o ofertă ambiguă, iar o cerere de precizări cu privire la conținutul ofertei menționate ar putea asigura securitatea juridică în același mod precum respingerea imediată a ofertei în cauză, să solicite precizări candidatului vizat, mai degrabă, decât să opteze pentru respingerea pură și simplă a ofertei acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Tideland Signal/Comisia, pct. 56 de mai sus, pct. 43).

Tot astfel, în hotărârea Tribunalului din 27.09.2002, cauza T-211/02, Tideland Signal împotriva CE, la pct. 37 și 38 se arată:

37. Ca răspuns la argumentul autorității potrivit căruia comisia de evaluare nu era ținută de nicio obligație de a solicita clarificări de la ofertant, Tribunalul constată că puterea stabilită în secțiunea 19.5 din instrucțiunile către ofertanți trebuie, în special în conformitate cu principiul dreptului comunitar al buneii administrări, să fie însoțită de o obligație de a fi exercitată în împrejurări în care clarificarea unei oferte este atât practic posibil, cât și necesară (a se vedea, prin analogie, cauzele T-22/99 Rose/Comisia [2000], p. IA-SC-27 și II-115, punctul 56, Carvelis v T-182/99 Parlamentul European [2001], p. IA-SC-13 și II-523, punctele 32-34; a se vedea, de asemenea, mai general, T-231/97, New Europe Consulting și Brown/Comisia [1999], p. II-2403, punctul 42, și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a UE, JO 2000, C 364, p. 1,

proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000). În timp ce comisiile de evaluare ale autorității nu sunt obligate să solicite clarificări în toate cazurile în care o ofertă este redactată ambiguu, ele au datoria de a exercita un anumit grad de diligență atunci când se analizează conținutul fiecărei oferte. În cazurile în care termenii unei oferte și circumstanțele cunoscute de către autoritate indică faptul că ambiguitatea are, probabil, o explicație simplă și este aparent ușor de rezolvat, în principiu este contrară cerințelor de bună administrare pentru o comisie de evaluare să respingă oferta fără a exercita puterea de a solicita clarificări. Decizia de a respinge o ofertă în aceste condiții riscă să fie afectată de o eroare vădită de apreciere din partea instituției în exercitarea acestei puteri.

38. Mai mult, ar fi în contradicție cu principiul egalității, la care secțiunea 19.5 din instrucțiunile către ofertanți face referire în cazul de față, ca o comisie de evaluare să se bucure de o putere de apreciere nelimitată în a alege dacă sau nu să ceară clarificări privind o ofertă individuală, indiferent de considerații obiective și fără a fi supusă unei supravegheri judiciare (a se vedea, prin analogie, cauzele conexe T-112/96 și T-115/96 Séché/Comisia [1999], p. IA-SC-115 și II-623, pct. 127). Contrar celor susținute de autoritate, principiul egalității nu se opune comisiei de evaluare să permită ofertanților să clarifice orice ambiguități în ofertele lor, deoarece secțiunea 19.5 cuprinde prevederi exprese pentru o astfel de clarificare să fie cerută, iar comisia de evaluare este obligată să trateze toți ofertanții într-un mod similar cu privire la exercitarea acestei puteri.

Față de ansamblul considerentelor expuse în paginile de mai sus se constată că evaluarea ofertei SC ■ SRL s-a realizat cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare și, pe cale de consecință, critica societății contestatoare privind nelegalitatea respingerii ofertei sale este fondată. Astfel, în baza art. 278 al. (2) din OUG 34/2006, consiliul va admite contestația SC ■ SRL nr. ■/22.12.2010 și va anula raportul procedurii nr. ■/20.12.2010, va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea legislației privind achizițiile publice.

În baza aceluiași temei legal va anula adresele autorității contractante de comunicare către ofertanți a rezultatului procedurii, subsecvente și dependente de raportul procedurii, și va obliga autoritatea să comunice ofertanților, după

reevaluarea ofertelor, rezultatul procedurii de atribuire, conform OUG 34/2006.

Vizavi de contestația secundă, a ofertantei SC ■ SA, și aceasta este întemeiată. Astfel, după cum s-a evocat în paginile anterioare, respingerea ofertei pentru nedepunerea unui document în original, în contextul în care el a fost depus în copie legalizată, este contrară legii. Prin urmare, certificatele de atestare fiscală prezentate de SC ■ SA în copie legalizată trebuiau luate în considerare de autoritatea contractantă, având valoare echivalentă documentelor originale.

Legat de obiectul de activitate, potrivit certificatului constatator de la ORC societatea petentă are în obiectul său de activitate codul CAEN 1812 "Alte activități de tipărire n.c.a." Într-adevăr, activitatea principală a societății se înscrie în codul CAEN 1811 "Tipărirea ziarelor", însă activitățile secundare pe care societatea are capacitatea legală de a le exercita includ și codul CAEN 1812 "Alte activități de tipărire n.c.a." cerut de autoritate. În fișa de date nu s-a specificat că pot participa la procedură doar operatorii cu obiect de activitate principală de la codul CAEN 1812, motiv pentru care SC ■ SA nu putea fi descalificată.

Față de cele ce preced, în baza art. 278 al. (2) din OUG 34/2006, consiliul va admite și contestația SC ■ SA, în contradictoriu cu ■, și va anula rezultatul procedurii, urmând ca autoritatea contractantă să procedeze la reevaluarea legală a ofertelor.

PREȘEDINTE COMPLET,

■

MEMBRU,

■

MEMBRU,

■

Redactată în patru exemplare, conține unsprezece file.